សន្លឹក ចង្អុលប្រាប់មាតិកា (*) (*លេខសៀវភៅបិដក* : 053)

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ឥតិវុត្តកៈ

ទុតិយភាគ

៥៣

(ព.ស. ២៥០០)

(*) *ជាបញ្ជីមាតិកា ថ្មី ចម្ងងពីអត្ថបទទាំងឡាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។*

មាតិកា	លេខទំព័រ
ឯកនិបាត	១
បឋមវគ្គ	១ ដល់ ៩
ឧទ្ទាននៃបាដិភោគវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពី រាគៈ១ ទោសៈ១ មោហៈ១ សេចក្តីក្រោធ១ សេចក្តីលុបគុណ១ មានះ១ ហេតុទាំងពួង១ មានះ១ រាគៈ ទោសៈ ២ទៀត អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយពោលថាជា បឋមវគ្គ ។	
ទុតិយវគ្គ	១០ ដល់ ១៩
ឧទ្ទាននៃទុតិយវគ្គនោះគឺ	
និយាយអមពី មោហៈ១ សេចក្តីក្រោធ១ សេចក្តីលុបគុណ១ សេចក្តីវង្វេង១ កាម១ សេក្ខៈមានពីរលើក ការបំបែក១ សេចក្តីត្រេកអរ១ បុគ្គល១ លោកពោលថាជាវគ្គទី២ ។	
តតិយវគ្គ	២០ ដល់ ៣០

ឧទ្ទាននៃតតិយវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីចិត្ត១ ចំរើនឈាន១ ប្រយោជន៍ទាំងពីរ ១ គំនរឆ្អឹងដូចជាភ្នំវេបុល្ល១ សម្បជានមុសាវាទ១ ទាន១ ការចំរើនមេត្តា១ ព្រះសូត្រទាំងឡាយក្នុងធម៌មួយៗ គឺ ព្រះសូត្រ (ខាងចុង) ៧សូត្រ ព្រះសូត្រខាងដើម ២០សូត្រ សង្គ្រោះជាសូត្រ ២៧ សូត្រៗ **(ចប់ ឯកនិបាត)**	
ទុតិយបាត	៣១
បឋមវគ្គ	៣១ ដល់ ៤១
ឧទ្ទាននៃបឋមវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីភិក្ខុប្រកបដោយធម៌២ មាន២លើក ធម៌ដុតកំដៅ១ ធម៌មិនបានដុតកំដៅ១ ប្រយោជន៍ក្នុងបរលោក មាន២លើក ភិក្ខុមានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅកិលេស១ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយៈ មិនមែនដើម្បីកុហក មាន២លើក ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌២យ៉ាង រមែងមានសេចក្ដីសុខ និង សោមនស្ស១ ទាំងអម្បាលនោះត្រូវជា ១០ ។	
ទុតិយវគ្គ	៤២ ដល់ ៥៩
ឧទ្ទាននៃទុតិយវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីឥន្ទ្រិយមានពីរលើក តបនិយធម៌មានពីរលើក សីល និងរឿងដទៃទៀត មានពីរលើក អំពីមិនមានឧត្តប្បៈ១ រឿងកុហកមានពីរលើក សំវេជនីយ១ ត្រូវជា ១០ អំពី វិតក្កៈ១ ទេសនា១ វិជ្ជា១ បញ្ញា១ និង ធម៌១ ត្រូវជា ៥	

អំពីអជាតធម៌១ ជាតុ១ ទីសម្ងំ១ សិក្ខា១ ជាតរិយធម៌១ អបាយ១ ទិដ្ឋិ១ ត្រូវជា២២ ដែលលោកបានប្រកាសទុកហើយ ។ (ចប់ទុកនិបាត)	
តិកនិបាត	៦០
បឋមវគ្គ	៦០ ដល់ ៦៨
ឧទ្ទាននៃបឋមវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីមូល១ ជាតុ១ វេទនាពីរលើក ការស្វែងរកពីរលើក អាសវៈពីរលើក តណ្ហា១ វិស័យនៃមារ១ លោកពោលថា បឋមវគ្គ ជាវគ្គដ៏ឧត្តម ។	
ទុតិយវគ្គ	៦៩ ដល់ ៧៨
ឧទ្ទាននៃទុតិយវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ១ ចក្ខុ១ ឥន្ទ្រិយ១ កាល១ ចរិត ២លើក សេចក្តីស្អាត១ ការស្ងប់ស្ងៀម១ រាគៈ២លើក លោកពោលនូវគ្គទី២ ថាជាវគ្គដ៏ឧត្តម	
តតិយវគ្គ	៧៩ ដល់ ៩៦
ឧទ្ទាននៃតតិយវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីទិដ្ឋិ២ លើក និស្សរណីយធាតុ១ រូបដ្ឋាន និង អរូបដ្ឋាន១ បុគ្គល១ បុគ្គលប្រៀបដោយមេឃមិនបង្អុរភ្លៀង១ សេចក្តីសុខ១ ការបែកធ្លាយ១ ធាតុ១ សេចក្តីសាបសូន្យ១ រួមទាំងអស់ត្រូវជា១០ ។	
ចតុត្ថវគ្គ	៩៧ ដល់ ១១៥

ឧទ្ទាននៃចតុត្ថវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពី វិតក្កៈ១ សក្ការៈ១ សំឡេង១ ទេពច្បុត១ បុគ្គលក្នុងលោក១ អសុភ១ ធម៌១ ផងឹត១ មន្ទិល១ ទេវទត្ត១ ត្រូវជា១០ ។	
បញ្ចមវគ្គ	១១៦ ដល់ ១៣២
ឧទ្ទាននៃបញ្ចមវគ្គនោះគឺ	
និយាយអំពីសេចក្ដីជ្រះថ្លា១ ការចិញ្ចឹមជីវិត១ សង្ឃាដី១ ភ្លើង១ ការពិចារណា១ ការកើតឡើងនៃកាម១ កាមយោគៈ១ សីលល្អ១ ទាន១ ព្រាហ្មណ៍ដោយធម៌១ ត្រូវជា១០ ។ **(ចប់តិកនិបាត)**	
ចតុក្កនិបាត	១៣៣ ដល់ ១៥៧
ឧទ្ទាននៃចតុក្កនិបាតនោះគឺ	
និយាយអំពីព្រះមានព្រះភាគជាព្រាហ្មណ៍១ វត្ថុងាយបាន៤យ៉ាង១ ការអស់ទៅនៃអាសវៈ របស់បុគ្គលអ្នកដឹង១ ពួកសមណព្រាហ្មណ៍១ ពួកភិក្ខុមានសីល១ តណ្ហា១ ត្រកូលដែលនៅរួមនឹងព្រហ្មជាដើម១ ពួកព្រាហ្មណ៍ និង គហបតីមានឧបការៈច្រើន១ ពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើឲ្យគេស្ញើបជាដើម១ បុរសត្រូវទឹកស្ទឹងក្ដួច១ អកុសលវិតក្កៈកើតដល់ភិក្ខុកំពុងដើរទៅជាដើម១ ភិក្ខុមានសីលបរិបូណ៌ជាដើម១ ព្រះតថាគតត្រាស់ដឹងនូវលោក១ រួមជា ១៣ រឿង ។ ក្នុងឥតិវុត្តកៈ មានសូត្រ ១១២ ។ **ចប់ ឥតិវុត្តកៈ**	